

Maciej Mickiewicz

Zakład Bioekonomiki Rybactwa, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

Ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowane przez podmioty uprawnione do użytkowania wód obwodów rybackich w latach 2013-2015

Wstęp

Od końca lat dziewięćdziesiątych XX wieku Zakład Bioekonomiki Rybactwa Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie prowadzi co dwa lata badania średnich cen ryb towarowych oraz materiału zarybieniowego, stosowanych przez podmioty gospodarcze prowadzące gospodarkę rybacką w obwodach rybackich.

Efektom tych badań były liczne publikacje prezentujące ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowane w Polsce w transakcjach handlowych zawieranych w latach 1998-1999 (Wołos 2001), w roku 2001 (Mickiewicz i Chmielewski 2002), w roku 2003 (Mickiewicz 2003 i 2004), w roku 2005 (Mickiewicz 2005 i 2006), w roku 2007 (Mickiewicz 2007), w roku 2009 (Mickiewicz 2010), w roku 2011 (Mickiewicz 2012a) oraz w roku 2013 (Mickiewicz 2014).

Publikacje te miały przede wszystkim pomagać podmiotom gospodarczym prowadzącym śródlądową gospodarkę rybacką przy ustalaniu własnych cen. Ponadto ceny te były wykorzystywane przy obliczeniach efektywności ekonomicznej gospodarki rybackiej w opracowaniach naukowych, popularnonaukowych i różnego rodzaju opiniach czy ekspertyzach (Mickiewicz 2012b, Mickiewicz i Wołos 2012, Mickiewicz 2013). Stanowiły one także ważną informację dla podmiotów gospodarczych zajmujących się obrotem rybami i materiałem zarybieniowym, czy też dla instytucji administracji państwowej (np. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, regionalne zarządy gospodarki wodnej) i samorządowej (np. urzędy marszałkowskie), nadzorujących gospodarkę rybacką. Liczne zapytania o ceny ryb i materiału zarybieniowego, kierowane do Zakładu Bioekonomiki Rybactwa IRS ze strony tych firm i instytucji, stanowią potwierdzenie dużego zapotrzebowania na opracowania z tego zakresu.

Publikacja jest efektem badań cen ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowanych w roku 2015 przez użytkowników obwodów rybackich, a więc przede wszystkim jezior, jak i – w nieco mniejszym stopniu – rzek oraz zbiorników zaporowych. Ma ona charakter podstawowej analizy praktycznej i z myślą o wykorzystaniu w takim celu została opracowana.

Materiały i metody

Uzyskane informacje na temat hurtowych cen ryb towarowych i najczęściej stosowanych form materiału zarybieniowego stanowiły efekt badań ankietowych, przeprowadzonych na przełomie listopada i grudnia 2015 roku w 63 gospodarstwach rybackich – podmiotach uprawnionych do prowadzenia gospodarki rybackiej w obwodach rybackich. Podmioty te użytkowały jeziora, rzeki oraz zbiorniki zaporowe o łącznej powierzchni 294841 ha, co stanowiło blisko 75% powierzchni wód, z których otrzymano kwestionariusze ankietowe RRW-23. Kwestionariusze te dotyczyły m.in. wielkości odłowów i zarybień obwodów rybackich w roku 2014 i wykorzystane były jako źródło danych w badaniach ekonomicznych rybactwa śródlądowego przewidzianych w Programie Badań Statystycznych Statystyki Publicznej 2014 (Wołos i in. 2015).

Informacje na temat hurtowych cen ryb towarowych i materiału zarybieniowego z 2013 roku zostały zebrane w 64 gospodarstwach rybackich użytkujących łącznie 291433 ha wód obwodów rybackich, a następnie opracowane i opublikowane (Mickiewicz 2014). Ze względu na zbliżoną liczbę uzyskanych kwestionariuszy, a przede wszystkim zbliżoną analizowaną powierzchnię wód użytkowanych rybacko przez respondentów, porównywanie cen z 2013 roku z cenami z 2015 roku jest w pełni uprawnione.

Ze względu na liczebność analizowanej próby gospodarstw rybackich, jak i łączną użytą powierzchnię wód obwodów rybackich, dane dotyczące cen ryb towarowych i materiału zarybieniowego można uznać za reprezentatywne dla gospodarki rybackiej prowadzonej w obwodach rybackich. Należy przy tym zaznaczyć, iż w kwestionariuszach ankietowych zapytano o ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego gatunków charakterystycznych dla jeziorowej gospodarki rybackiej. Uczyniono tak ze względu na fakt, iż w rzekach i w większości zbiorników zaporowych praktycznie nie prowadzi się już typowych odłowów gospodarczych.

Przy obliczaniu wartości średnich dzielnikiem była liczba gospodarstw, które stosowały w 2015 roku cenę danego gatunku i jego sortymentu wielkościowego, odpowiednio ryb towarowych i materiału zarybieniowego. Oszacowano również mierniki charakteryzujące zróżnicowanie tych średnich – odchylenie standardowe (SD) oraz współczynnik zmienności (V%). Zmiany wartości cen w 2015 roku w stosunku do roku 2013 (Mickiewicz 2014) przedstawiono w ujęciu bezwzględny (zł/kg lub zł/tys. szt.) i względnym (%).

Wyniki i dyskusja

Średnie hurtowe ceny ryb towarowych

Średnie hurtowe ceny ryb charakteryzowały się znacznymi zakresami wartości (tab. 1). Sytuacja ta miała kilka przyczyn. Część badanych gospodarstw rybackich nie różnicuje cen ryb na detaliczne i hurtowe, lub nie ma ustalonych cen ryb towarowych, ponieważ prowadzi odłow za pomocą rybackich narzędzi połowu jedynie przy okazji prowadzenia odłowów kontrolnych czy regulacyjnych (dotyczy to zwłaszcza okręgów Polskiego Związku Wędkarskiego). Niektóre gospodarstwa działają w rejonach o mniejszej konkurencji ze strony innych producentów danych gatunków i/lub sortymentów ryb, a zatem mogą one ustalać relatywnie wyższe ceny, niż w rejonach, gdzie działa kilka gospodarstw o zbliżonym profilu produkcji. Do przyczyn znacznych zakresów cen ryb towarowych zaliczyć można też różnice w wielkości połowów poszczególnych gatunków czy sortymentów ryb. Gospodarstwo połowiące kilkadziesiąt kilogramów siei rocznie może sprzedawać ją po wyższych cenach (choćby tylko własnym pracownikom), niż gospodarstwo łowiące kilka ton ryb tego gatunku. Kolejną przyczyną różnic cenowych ryb towarowych mogą być regionalne tradycje kulinarne. W regionie, gdzie tradycyjnie stynka słynie ze swoich walorów kulinarnych, warto jest ją połowiąc i sprzedawać po wyższej cenie, niż w regionie, gdzie ryba ta nie jest znana wśród konsumentów. Ostatnią zmienną wpływającą na ceny ryb mogą być czynniki losowe, klimatyczne, związane z porą roku dokonania odłowu danego gatunku/sortymentu, a zwłaszcza jego jed-

norazowo odłowionej większej ilości (np. podczas zimowych odłowów podlodowych czy jesiennych odłowów regulacyjnych).

TABELA 1

Średnie ceny hurtowe ryb towarowych, stosowane w 2015 roku, według informacji podanych w kwestionariuszach ankietowych otrzymanych od 63 gospodarstw rybackich

Gatunek/sortyment	Średnia cena (zł/kg)	Zakres cen (zł/kg)	SD	V%	Liczba gospodarstw, które podały cenę danego gatunku/sortymentu (n)
węgorz	63,05	35,00 - 90,00	11,18	17,73	52
sieja	17,14	8,00 - 26,00	4,69	27,36	24
sielawa	16,98	11,00 - 26,00	4,16	24,48	33
stynka	11,75	4,00 - 24,00	9,32	79,34	4
sandacz	22,27	13,00 - 38,00	4,61	20,69	44
sum	16,02	9,50 - 25,00	3,75	23,38	23
szczupak	12,35	8,31 - 24,00	3,33	26,99	51
lin	12,12	8,00 - 19,00	2,27	18,74	49
karaś	5,46	2,00 - 10,00	1,65	30,29	46
okoń DS	9,74	5,00 - 18,00	3,12	32,03	47
okoń M	5,88	2,00 - 15,00	2,87	48,74	41
leszcz D	4,83	2,25 - 10,00	1,76	36,44	49
leszcz S	3,33	1,50 - 8,00	1,42	42,57	47
leszcz M	2,01	0,50 - 8,00	1,46	72,71	41
krąp	1,74	0,50 - 5,00	1,06	60,74	26
pioł S	3,63	1,05 - 12,50	1,75	48,13	47
pioł M	2,24	1,00 - 5,00	1,00	44,48	42
karp	10,56	4,92 - 15,00	2,35	22,23	34
drobnica nietowarowa	1,02	0,30 - 2,00	0,59	57,69	10

Liczba gospodarstw, które podały cenę danego gatunku/sortymentu (tab. 1), może stanowić pośredni miernik intensywności gospodarowania różnymi gatunkami/sortymentami ryb. Oczywiście jest, że gospodarstwo nie połowiące stynki czy suma, lub traktujące jako przyłów sieję czy węgorza, nie będzie ustalać ceny na te gatunki, a zatem nie jest w stanie podać jej w kwestionariuszu ankietowym.

Wartości odchylenia standardowego (SD) oraz współczynnika zmienności (V%) w większości przypadków cen ryb towarowych były niewielkie (tab. 1), wyjątek stanowi tu stynka. Większe wartości odchylenia standardowego (SD) oraz współczynnika zmienności (V%) oznaczają większą różnorodność cen stosowanych dla tego samego gatunku i/lub sortymentu.

Porównanie średnich hurtowych cen ryb towarowych z 2015 roku, z wynikami badań z 2013 roku (Mickiewicz 2014), wskazuje na wzrost cen niemal wszystkich analizowanych gatunków i sortymentów ryb (tab. 2). Wyjątek stanowiły tzw. drobnica nietowarowa (sortyment wyróżniany już tylko przez bardzo nieliczne gospodarstwa) i okoń sortymentu M, ale spadek ceny sortymentu M tego gatunku był niemal niezauważalny.

TABELA 2

Wahania średnich cen hurtowych ryb towarowych w latach 2015 i 2013 (cena z 2013 roku = 100%)

Gatunek / sortyment	Wzrost / spadek (zł/kg)	Wzrost / spadek (%)
węgorz	1,89	3,09
sieja	1,61	10,37
sielawa	1,74	11,42
stynka	4,26	56,77
sandacz	1,65	8,02
sum	0,37	2,33
szczupak	0,21	1,77
lin	0,49	4,21
karaś	0,19	3,52
okoń DS	0,20	2,14
okoń M	-0,04	-0,61
leszcz D	0,08	1,66
leszcz S	0,31	10,13
leszcz M	0,46	24,92
krąp	0,17	11,08
pioł S	0,30	9,08
pioł M	0,12	5,86
karp	0,02	0,16
drobnica nietowarowa	-0,48	-31,97

Najbardziej, bo aż o blisko 57% wzrosła cena stynki. Ponadto o ponad 20% wzrosła cena leszcza M. Wzrosty powyżej 10% odnotowano w przypadku siei, sielawy, leszcza S i krapia, wzrosty powyżej 5% dotyczyły sandacza

oraz płoci sortymentów S i M. Spadek cen okonia M nie przekroczył 1%, zauważalny był natomiast spadek ceny drobnicy nietowarowej, który wyniósł blisko 32%.

Przytoczone fakty nie potwierdzają tezy, że ryby należą do stosunkowo wolno drożących grup żywności, zwłaszcza w stosunku do cen ogółem żywności, nabiału, artykułów i usług konsumpcyjnych czy wynagrodzeń w sektorze przedsiębiorstw. Biorąc pod uwagę realny indeks zmian cen ryb i ich przetworów w latach 1991-2008, jedynie mięso i jego przetwory, wieprzowina i drób realnie staniały bardziej niż ryby (Seremak-Bulge i in. 2008). Pamiętać przy tym należy o dużej dysproporcji cen zbytu (hurtowych) oraz cen detalicznych ryb. W latach 2000-2008 hurtowe ceny zbytu ryb nominalnie wzrosły o 7,7%, podczas gdy ceny detaliczne o 30,7% (*op.cit.*). Warto też zauważyć, że w krajach Unii Europejskiej, praktycznie od 2009 roku, ceny ryb i owoców morza wzrastają, a zwłaszcza w ostatnich latach (2013 i 2014) odnotowują wzrost, podczas gdy ceny ogółem żywności oraz mięsa odnotowały załamanie wzrostu (European Commission... 2015).

Średnie ceny materiału zarybieniowego

Ceny materiału zarybieniowego charakteryzował bardzo szeroki zakres wartości. Były one jeszcze bardziej zróżnicowane niż ceny ryb towarowych (tab. 3).

TABELA 3

Średnie ceny najpopularniejszych form materiału zarybieniowego w 2015 roku, na podstawie informacji podanych w kwestionariuszach ankietowych z 63 gospodarstw rybackich

Gatunek i forma materiału zarybieniowego	Średnia cena (zł/tys. szt.) lub (zł/kg)	Zakres cen (zł/tys. szt.) lub (zł/kg)	SD	V%	Liczba gospodarstw, które podały cenę danego gatunku i formy materiału zarybieniowego (n)
węgorz podchowany	196,39 zł/kg	40,00 - 660,00 zł/kg	100,26	51,05	49
sielawa wylęg	5,48 zł/tys. szt.	3,80 - 30,00 zł/tys. szt.	4,33	79,07	36
sieja wylęg	24,65 zł/tys. szt.	3,80 - 70,00 zł/tys. szt.	21,11	85,64	16
sieja narybek letni	371,54 zł/tys. szt.	200,00 - 550,00 zł/tys. szt.	109,68	29,52	13
sieja narybek jesienny	89,25 zł/kg	40,00 - 190,00 zł/kg	41,82	46,86	11
szczupak wylęg	21,39 zł/tys. szt.	8,50 - 40,00 zł/tys. szt.	8,49	39,71	40
szczupak narybek letni	114,58 zł/tys. szt.	84,00 - 190,00 zł/tys. szt.	62,08	54,18	23
szczupak narybek jesienny	23,49 zł/kg	15,00 - 35,70 zł/kg	3,57	15,22	39
szczupak "inne" ¹	17,80 zł/kg	16,00 - 22,00 zł/kg	2,49	13,99	5
szczupak tarlak	15,20 zł/kg	10,00 - 30,00 zł/kg	5,47	36,01	10
sandacz narybek letni	106,53 zł/tys. szt.	60,00 - 210,00 zł/tys. szt.	36,68	34,44	37
sandacz narybek jesienny	39,16 zł/kg	20,00 - 73,50 zł/kg	11,13	28,42	26
sum narybek letni	418,33 zł/tys. szt.	200,00 - 600,00 zł/tys. szt.	145,66	34,82	6
sum narybek jesienny	35,57 zł/kg	21,00 - 60,00 zł/kg	15,46	43,46	7
sum kroczek	19,82 zł/kg	18,00 - 25,00 zł/kg	2,54	12,81	14
lin narybek jesienny	20,01 zł/kg	14,00 - 32,00 zł/kg	6,15	30,74	10
lin kroczek	14,21 zł/kg	10,00 - 20,00 zł/kg	2,14	15,06	38
karaś narybek jesienny	9,30 zł/kg	2,00 - 18,00 zł/kg	4,79	51,46	10
karaś narybek 1+	9,80 zł/kg	4,00 - 18,00 zł/kg	5,67	57,89	5
karaś kroczek	10,23 zł/kg	5,00 - 15,00 zł/kg	2,49	24,38	25
karp narybek letni	58,21 zł/tys. szt.	11,00 - 80,00 zł/tys. szt.	27,30	46,89	5
karp narybek jesienny	13,13 zł/kg	10,00 - 16,00 zł/kg	2,42	18,41	8
karp narybek 1+	14,00 zł/kg	12,00 - 16,00 zł/kg	1,63	11,66	7
karp kroczek	11,51 zł/kg	8,40 - 16,00 zł/kg	1,76	15,29	35
karp starsze formy	11,21 zł/kg	10,00 - 13,50 zł/kg	1,35	12,01	7

¹ narybek starszy niż narybek jesienny (1+ i 2+)

Podobnie jak w przypadku cen ryb towarowych, sytuacja ta ma kilka przyczyn. Pierwszą i zapewne najważniejszą z nich jest fakt, że respondenci podawali w ankietach zarówno ceny, za jakie zakupili daną formę materiału zarybieniowego, ceny, jakie stosują sprzedając materiał zarybieniowy, jak i ceny określone na podstawie przyjmowanych, orientacyjnych kosztów wyprodukowania danego materiału. Niestety, w tym ostatnim przypadku gospodarstwa rybackie posługują się coraz częściej cennikami publikowanymi przez regionalne zarządy gospodarki wodnej, co z reguły zawyża ceny materiału zarybieniowego. Jak wynika z wywiadu przeprowadzonego w kilku dużych gospodarstwach rybackich produkujących materiał zarybieniowy, koszty jego wyprodukowania mogą być nawet 2-3-krotnie niższe, niż koszty zakupu z zewnątrz (a na takich cenach oparte są cenniki RZGW). Te nieudokumentowane opracowaniami naukowymi informacje potwierdzają też wyniki prowadzonych badań (Turkowski 2002). Dlatego m.in. warto produkować we własnym zakresie materiał zarybieniowy, nawet tylko na własne potrzeby zarybieniowe.

Przedstawione w tabeli 3 średnie ceny materiału zarybieniowego, już tylko z powyżej podanych powodów, należy traktować jako ceny orientacyjne. Określają one w przybliżeniu rząd wielkości ceny danej formy materiału zarybieniowego. Na różnice w cenach w obrębie danej formy materiału zarybieniowego wpływają również regionalne różnice w podaży i popycie na dany materiał, a także różnice w jakości tego samego materiału produkowanego przez różnych producentów i w różnych warunkach klimatycznych, czy też, jak w wypadku węgorza zarybieniowego, różnego pod względem klasy wielkości narybku wprowadzanego na rynek polski przez importerów i producentów tego materiału.

Miary statystyczne dyspersji średnich cen materiału zarybieniowego stosowanych w roku 2015 – odchylenie standardowe (SD) oraz współczynnik zmienności (V%), w przypadku wielu cen miały znaczne wielkości, a to oznacza większą różnorodność cen stosowanych dla tego samego rodzaju materiału zarybieniowego.

Liczba ankietowanych gospodarstw, które podały cenę danego gatunku i formy materiału zarybieniowego (tab. 3), wskazuje pośrednio, jak często stosowane są poszczególne formy materiału zarybieniowego, a także jaką daną formą materiału ma rangę w gospodarce zarybieniowej.

Porównanie średnich cen materiału zarybieniowego poszczególnych gatunków ryb w latach 2015 i 2013 (Mickiewicz 2014) (tab. 4), wskazuje, że nie można jednoznacznie, tak jak w przypadku cen ryb towarowych, wskazać na tendencje wzrostowe. Raczej można mówić o większej rozpiętości wzrostów i spadków cen materiału zarybieniowego w stosunku do cen ryb towarowych, a także generalnej tendencji spadkowej. Spośród 25 zbadanych cen form materiału zarybieniowego, w roku 2015 wzrosły ceny 10,

obniżyły się zaś ceny 15 form w stosunku do ich wartości z roku 2013.

TABELA 4

Wahania średnich cen różnych form materiału zarybieniowego poszczególnych gatunków ryb w latach 2015 i 2013 (cena z roku 2013 = 100%)

Gatunek i forma materiału zarybieniowego	Wzrost / spadek (zł/tys. szt.) lub (zł/kg)	Wzrost / spadek (%)
węgorz podchowany	-21,71	-9,96
sielawa wylęg	1,10	25,22
sieja wylęg	1,96	8,65
sieja narybek letni	-43,10	-10,39
sieja narybek jesienny	-14,10	-13,64
szczupak wylęg	-0,71	-3,22
szczupak narybek letni	0,81	0,71
szczupak narybek jesienny	-0,25	-1,05
szczupak "inne" ¹	-2,26	-11,28
szczupak tarlak	1,26	9,06
sandacz narybek letni	-2,62	-2,40
sandacz narybek jesienny	3,11	8,64
sum narybek letni	26,33	6,72
sum narybek jesienny	-61,58	-63,39
sum kroczek	0,01	0,05
lin narybek jesienny	2,68	15,46
lin kroczek	-0,92	-6,06
karaś narybek jesienny	0,19	2,08
karaś narybek 1+	-1,88	-16,10
karaś kroczek	0,35	3,58
karp narybek letni	-7,95	-12,02
karp narybek jesienny	-0,36	-2,68
karp narybek 1+	-0,19	-1,32
karp kroczek	-0,39	-3,24
karp starsze formy	-1,01	-8,28

¹ narybek starszy niż narybek jesienny (1+ i 2+)

Jeśli chodzi o najważniejsze, czyli najczęściej stosowane, formy materiału zarybieniowego i najważniejsze gatunki w gospodarce zarybieniowej prowadzonej w obwodach rybackich (głównie w jeziorach), to sytuacja zmian cen przedstawiała się w następujący sposób:

- Spadek cen odnotowano w przypadku: węgorza podchowanego, wylęgu i narybku jesiennego szczupaka, narybku letniego sandacza, kroczka lina i karpia, narybku karasia i karpia.
- Wzrost cen odnotowano w przypadku: wylęgu sielawy, narybku jesiennego sandacza, narybku lina i kroczka karasia.

Najwyższe spadki cen, wynoszące około 10%, odnotowano w przypadku węgorza podchowanego i narybku karasia, a wzrosty na co najmniej tym samym poziomie w przypadku wylęgu sielawy (ponad 25%), narybku lina (ponad 15%) i narybku jesiennego sandacza (blisko 9%).

Analizując zmiany i porównując ceny materiału zarybieniowego z lat 2013-2015 pamiętać należy o uwarunkowaniach rynkowych. Podaż i popyt na tak specyficzny towar, jakim jest materiał zarybieniowy, zależne są od bardzo

wielu czynników. Poczynając od losowych, jak warunki pogodowe panujące w danym miejscu i czasie (co ma wpływ na przebieg tarła i wzrost wylęgu do narybku w warunkach naturalnych), poprzez jakość i rodzaj zplecza wylęgarniczo-podchowowego (co wpływa na ilość i jakość pozyskanej ikry, wylęgu i narybku), aż do regulacji prawnych dotyczących gospodarki zarybieniowej w obwodach rybackich.

Podziękowania

W imieniu zespołu Zakładu Bioekonomiki Rybactwa IRS oraz własnym pragnę serdecznie podziękować naszym respondentom za życzliwość i okazaną pomoc w badaniach, jednocześnie licząc na współpracę w nadchodzących latach, co umożliwi prowadzenie monitoringu cen ryb i materiału zarybieniowego z korzyścią dla wszystkich zainteresowanych gospodarką rybacką. Badania przeprowadzono w ramach tematu statutowego S-014 Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie.

Literatura

- European Commission, Directorate-General for Maritime Affairs and Fisheries, Director-General (Ed.) 2015 – The EU fish market 2015 edition – European Market Observatory for Fisheries and Aquaculture Products, European Union, Brussels: 72.
- Mickiewicz M. 2003 – Ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego w jeziorowych gospodarstwach rybackich w latach 2001 i 2003 – Komun. Ryb. 6: 7-9.
- Mickiewicz M. 2004 – Ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego w jeziorowych gospodarstwach rybackich w 2003 roku – W: Stan rybactwa jeziorowego w 2003 roku (Red.) A. Wołos, Wyd. IRS Olsztyn: 63-68.

- Mickiewicz M. 2005 – Średnie ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowane w jeziorowych gospodarstwach rybackich w 2005 roku – Komun. Ryb. 6: 4-6.
- Mickiewicz M. 2006 – Ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego w jeziorowych gospodarstwach rybackich w 2005 roku – W: Rybactwo, wędkarstwo, ekorozwój (Red.) A. Wołos, Wyd. IRS Olsztyn: 173-178.
- Mickiewicz M. 2007 – Średnie ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowane w jeziorowych gospodarstwach rybackich w 2007 roku – Komun. Ryb. 6: 27-30.
- Mickiewicz M. 2010 – Średnie ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowane przez podmioty prowadzące gospodarkę rybacką w obwodach rybackich w 2009 roku – Komun. Ryb. 1: 12-17.
- Mickiewicz M. 2012a – Porównanie średnich cen ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowanych przez podmioty prowadzące gospodarkę rybacką w obwodach rybackich w 2009 i 2011 roku – Komun. Ryb. 1: 2-6.
- Mickiewicz M. 2012b – Value and structure of fish catches and stocking intensity in lake enterprises before and after fisheries ownership transfer in Poland – Arch. Pol. Fish. 20: 77-83.
- Mickiewicz M. 2013 – Economic effectiveness of stocking lakes in Poland – Arch. Pol. Fish. 21: 323-329.
- Mickiewicz M. 2014 – Porównanie średnich cen ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowanych przez podmioty prowadzące gospodarkę rybacką w obwodach rybackich w 2011 i 2013 roku – Komun. Ryb. 2: 1-5.
- Mickiewicz M., Chmielewski H. 2002 – Ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego w jeziorowych gospodarstwach rybackich – W: Stan rybactwa jeziorowego w 2001 roku (Red.) A. Wołos, Wyd. IRS Olsztyn: 55-59.
- Mickiewicz M., Wołos A. 2012 – Economic ranking of the importance of fish species to lake fisheries stocking management in Poland – Arch. Pol. Fish. 20: 11-18.
- Seremak-Bulge J., Pieńkowska B., Kuzebski E. 2008 – Zmiana ekonomicznych warunków funkcjonowania sektora rybnego – Rozwój rynku ryb i zmiany jego funkcjonowania w latach 1990-2007 – 97: 9-26.
- Turkowski K. 2002 – Uwarunkowania ekonomicznej efektywności zarybień jezior koregonidami – Rozprawy i monografie, Wyd. UWM, Olsztyn: 86 s.
- Wołos A. (Red.) 2001 – Wybrane aspekty gospodarki rybacko-wędkarskiej w warunkach procesu eutrofizacji – Wyd. IRS, Olsztyn: 64.
- Wołos A., Mickiewicz M., Draszkievicz-Mioduszevska H. 2015 – Badania ekonomiczne z zakresu rybactwa śródlądowego przewidziane w Programie Badań Statystycznych Statystyki Publicznej 2014. Gospodarka rybacka prowadzona w publicznych śródlądowych wodach powierzchniowych płynących w roku 2014 na podstawie analizy kwestionariuszy RRW-23 – Opracowanie niepublikowane, IRS Olsztyn: 31 s.

Przyjęto po recenzji 01.02.2016 r.

PRICE OF COMMERCIAL FISH AND STOCKING MATERIAL USED BY ENTERPRISES LIENCED TO EXPLOIT WATERS IN FISHERIES DISTRICTS IN 2013-2015

Maciej Mickiewicz

ABSTRACT. The paper presents the mean wholesale price of commercial fish and the mean price of stocking material used in 2015 by fisheries enterprises operating in fisheries district waters – lakes, rivers, and dam reservoirs. Prices were calculated based on information obtained from questionnaires completed by 63 enterprises utilizing close to 295,000 ha of waters comprising fisheries districts. Next, the mean prices of commercial fish and stocking material were compared with those of 2013. The mean wholesale price of commercial fish from 2015 compared with that of studies conducted in 2013 indicated that the prices of nearly all the species analyzed increased. The exception was so-called small non-commercial fish and small perch. The greatest price increase was for European smelt at almost 57%. Furthermore, the price of small bream increased by more than 20%. Increases of more than 10% were noted for medium whitefish, vendace, bream, and white bream, while increases of more than 5% were noted for pikeperch and medium and small roach. Decreases in the prices of small perch did not exceed 1%; however, a decrease was noted in the price of small non-commercial fish (nearly 32%). In comparison to the 2013 prices of 25 forms of stocking material analyzed, prices rose for ten of them in 2015, while prices decreased for 15.

Key words: prices of commercial fish, prices of stocking material, management in fisheries districts